

komme med alle sine tal, og de kan alle sammen være gode nok. Men den opfattelse har lejret sig, at sådan er det, og derfor er man nødt til at gå mere radikalt til værks for at få vendt det billede.

Efter vores opfattelse har regeringen ført en slingrekurs i forhold til højrepopulismen. Under åbningstalen i oktober spillede statsministeren meget offensivt ud, men da vælgerreaktionen blev negativ, skiftede man kurs, og regeringen insisterede på en udlændingepakke med betydelige stramminger af reglerne for familie-sammenføring. Den danske udlændingelovgivning er i dag en af de strammeste i hele Europa.

Men hvor ville det dog være opmuntrende, hvis der bare for én gangs skyld kunne være et ægte engagement og ikke det gustne, taktiske overlæg, denne snævre, taktiske tænkning, hvor man har ét synspunkt på et tidspunkt, og når vælgerne reagerer negativt, så skifter man holdning. Det bliver straffet på et tidspunkt, og man bekæmper ikke højrepopulismen på den måde. En forudsætning for det er, at der bliver betydelige forbedringer i vores velfærdssamfund.

For på trods af høj økonomisk vækst så har vi problemer. Den registrerede arbejdsløshed er faldet markant, men det er karakteristisk, at den positive udvikling ikke i særlig grad er kommet de langtidsarbejdsløse til gode. Stadig flere af de arbejdsløse har været i systemet i mere end et år, og stadig flere er kommet over i kontanthjælpssystemet, som også statsministeren var inde på i sin tale her tidligere i dag, hvor han på ganske glimrende vis fik beskrevet de store vanskeligheder, der er med at få de svage arbejdsløse, som er i kontanthjælpssystemet, tilbage til et ordentligt liv.

Ifølge Socialforskningsinstituttet er der, som refereret i Ugebrevet Mandag Morgen, inden for de seneste ti år sket en fordobling af andelen af langtidsledige blandt kontanthjælpsmodtagere. Den økonomiske vækst drøner derudad, arbejdsgiverne skriger på arbejdskraft, men alligevel er der mindst 100.000 mennesker, som er låst fuldstændig fast i en arbejdsløshed, som de får stadig vanskeligere ved at komme ud af. Det er en bagside ved den drønende økonomiske vækst.

Men det er også i øjeblikket, at vi burde kunne gøre noget mere ved det her. Jeg er fuldstændig enig med socialministeren, når han til Ugebrevet Mandag Morgen siger følgende:

»Med den lave ledighed har vi en historisk chance for at få sat ind over for antallet af kontanthjælpsmodtagere. Hvis det ikke lykkes nu, tror jeg aldrig, det vil lykkes.«

Lad mig gentage det sidste, han siger: Hvis det ikke lykkes nu, tror jeg aldrig, det vil lykkes. Godt nok. Men kunne man så ikke bede regeringen om på det her tidspunkt at komme med nogle lidt mere konkrete forslag til, hvad man vil på det område? Siden socialministeren tager det her så alvorligt, at han siger, det er nu, vi skal sætte ind, hvis vi overhovedet skal kunne gøre noget ved det her, kunne man måske ønske sig lidt mere konkrete meldinger om, hvad man vil.

Der er stadig store velfærdsmangler på en række områder. Vi har tidligere i dag haft en debat om ældreområdet. Vi ved alle sammen, at folkeskolen trænger til et gevaldigt løft. Mange folkeskoler er slidt ned med hensyn til bygninger, materiel og lærebøger. Vi ved alle sammen godt, – og det er jo det, vi holder skåltaler om i tide og utide – at det er uddannelse, vi skal satse på, hvis vi skal klare os i fremtidens videnssamfund, netværkssamfund. Derfor er det nødvendigt at give det et løft. Vi kender problemerne på sygehusområdet. Med andre ord: almindelige mennesker kan ikke forstå, at der er så store velfærdsmangler med en økonomi, der er så stærk, som tilfældet er.

Den økonomiske vækst har lagt et yderligere pres på miljøet. Biltrafikken er vokset eksplosivt; mange flere har fået bil, og det giver et trafikkaos mange steder og samtidig problemer for miljøet. Jeg tror, vi kender det her i København og i andre storbyer, hvordan trafikpropper, trafikkaos, for at sige det rent ud: et trafikhelvede efterhånden er ved at udvikle sig, så vi er ved at få en udvikling, som man kender det i mange andre europæiske storbyer. Det er i sig selv ubehageligt og giver store ulemper.

Det er også ubehageligt for miljøet, som bliver yderligere belastet. Det er beklageligt i forhold til de målsætninger omkring en reduktion af CO₂-udslippet, som vi har haft her i Danmark, og hvor det efter vores opfattelse er dybt, dybt beklageligt, at man på trafikområdet ligesom har renonceret og ikke ønsker at kunne leve op til det. Man er nødt til, denne regering er nødt til at tage trafikproblemerne mere alvorligt, tage sammenhængen mellem trafik og miljø mere alvorligt, og det er ikke mindst et spørgsmål om, at den kollektive trafik skal